

מסורת הש"ס

(א) גיה שאינה עשויה... (ב) לקמן ט. (ג) וכו' מין... (ד) לקמן ט. (ה) לקמן ט. (ו) לקמן ט. (ז) לקמן ט. (ח) לקמן ט. (ט) לקמן ט. (י) לקמן ט.

תורה אור השלם

1. כי איל עמי אורח לא... 2. ויהי ישיעו לא יצא... 3. ויהי איליו לאמר... 4. מלכס כ כ ד

הגרות הב"ח

(א) ג' לא הוה מחיה... (ב) חוב ליה בר הוא... (ג) חוב דיה מערב דיה... (ד) וכן דף טו... (ה) ג' לא הוה בר... (ו) הוה וכל מקום א' לא... (ז) כ' לא הוה וכל מקום ג' לא... (ח) וכן דף טו... (ט) הוה וכל מקום ג' לא... (י) הוה וכל מקום ג' לא...

מנפא רש"י

עריסתיא עריסתיא... שטות שטות ולא היו... מערבין כל העיר לאחד... חורין. גומא גדולה... שמתעשרים עם גרעין... חתרים לחאלל כהנים וכו'... אופן טעות במדינת בני... השטות מתחת וכל... שטות היו מנפאות הרבה... ומערבין יחד ולא היו... מתקנין לה לתיס משום... דעיר של רבים ונעשית של... יחד הוה וכל דהוה דהוה... אסור להוציא ולהכניס... לו ולחן. מיטת למלך בין... הוא בין ג' של בני התלם... (לקמן ט. ט.)

רבינו הגנאל

שליחן שהיה להנהו... קני. סבר צורין להקנין... גור בחאי גיסא (ליריה)... אחריהו (אחוריהו ליריה)... לפתח בשבת אחריה... רבינא ליבא עיר חדשה... א' מניין לה משיבתה... ואזו עיר חדשה... שישבה ולבסוף הוקפפה... (שמורדין לה מחומתה)... ואזו היא ישנה (שמורדין... לה מחומתה). והוקפה... ולבסוף נחיישה. וכוון... הדומה נעשית תחילה... כל בניין שבוין בסנים... סמוכין על החומה שריא... מחיצה החיצונה. והאי... כחוקף ולבסוף ישב דמי... הוא בניין אחריה... ביהו כחומתה אחת... הוי סמוכי להו גאור... ובדומתא. וכו' עבר רב... הוא קנה נקט פחות מ'... בהדיא גיסא דהוה כ'... וזעיש שפיר עבר. וזעיש... אחריה לא בעיא מחיצה... דהא קיימי מחיצתה... בדומתא דאדעין חובה... לכל בניינא דרתיב... לגואי כגון חומת העיר... ואישיעו רבא. ואישיעו... רב ספא וכו' אמאי

עושיין פסין פרק שני עירובין

כו.

עין משפט
גר מצוה

ב א מיי מכת מהל... שנת ה' ה שפ"ט... א"ת פ"י שנת ספיק' יז... ב ג ב מיי פ"ו מהל... שנת הלכה פ"ו ספ"ט... עשין דכ"ט פ"ו טו"ש פ"ח... פ"י שנת ספיק' ה

רבינו הגנאל (השקף)

שוקת הא אמר רב אסי... האי מחיצת אורכלין לאו... שיהיה מחיצה. פ"י כי אינה... עשויה מחיצה לשריה... אלא (ג) לבסע החיות... המקנה קנה פחות מ'ג'
כ"ט מחיצת אורכלין... הוא דעבידא לצינועהא
כעלמא אינה מחיצה
שפתיה לטילטל בחובה
בשבת. כ"ט מחיצת של
שירות הולכי דוכים.
רבא רב הונא בריה
דרי יהושע נפי וסויהיה
לרבא ואמר מחיצה זו
אינה עשויה לנחה. פ"י
לחיות קבועה לעולם
כבינין אלא רצוי הוא.
ואמר רב הונא כל
מחיצה שפתיה לטילטל
בתיבה בשבת (ז' כ"ט)
מחיצה שאינה עשויה
לנחה אינה מחיצה. ועוד
הוה רבא בר אבוח
פטר ללמחוא עריסתיא
עריסתיא. פ"י מחיצת
חוקתא שירותא דכבינין
וקיבין ועשויות לנחה. פ"י
עריסתיא שכונות שכונות.
וכיון שהסמיכי כולן
כרובא. וכי מה עשה
רב הונא שלא כהונן.
הוה קרי עלייהו חכמים
המה להרע וגו'. פ"י
כירא חורי באר דחפסא
ואר כי היא רפן העיר
הגדולה. וכבר ראו פ"י
לרבנותי הגאותין והתי
וה. אבל אנו כתבנו שריא
שיריא כקלה בירינא. מחיי
מקרא אחר דרשו. ויהי
ישעיהו לא יצא חצר
התיבתה. כתוב עיר וקרני
חצר מיכן לחצר של
מלכים שריא כעירות
כעירות. ובהא פליגי
הונא דיון סבר שירות
בינונית לי סאה והנהיה
סבר פ"י סאה. ישעיהו
מאי בעי התם. אמר
רבה בר בר חנה א"ר
יוחנן שחלה חוקתו ורב
ישעיהו והרשב"י ישיבה
על פתחו. מיכן לחצר
שחלה שמושיבין ישיבה
על פתחו. ולא מילתא
היא דילמא מיגרי שנת.
אניש חצר ששבת אחד
מטו ולא עירב ביתו
אסור להכניס ולהוציא לו.
אבל לחן מותר. והתנן
ביתו אסור לו ולחן.

שליפניהו. דלא ק"ל הא תקנתא: נקטינהו מכסריה. שלא יחזור רב הונא ומקנס: איסיביה. לטויעיה דשפיר עבד: עיר חדשה מודדין לה משיבסה. אם מוקפת חומה וזוהי מיושבת כולה כשאל למדוד החומה לא ימוד לה מן החומה אלא מן הנתיב דחומתה לאו חומה היא לשניה כד' אמות הואיל ושיבסה חדשה שקדמה חומתה לשיבסה אבל ישנה ששיבסה ישנה וקדמה לחומתה מודדין לה מחומתה: ודאי נמי. האי פדסם הרי הוקף ימים רבים והן השומרה נעשה עכשיו והוקף הפדסם לאו אדעתא דהך דירה רוב דמי כי הוקף ולבסוף ישב: א"ל רב פפא לרבא. לטויעיה: אדרכלין. כנאים שעושים מחיה לכל סביבותיהם. כשנונים צמחה: כיון דללעושה. היא ולמחר כמרי לה לאו כלום היא והא נמי ללעושה דיוס וזילה בעלמא היא דעבידא ולא דירה היא: לנחה. שלא לדור שם אלא להשמר מה שינחו שם: עריסתיא. שכוונת שכוונת לבד וכל שכונה היו מנפאות הרבה ולא המיר לה העיר כולה ביתא דוע"פ שהיתה עיר קטנה שאין נכנסין בה ששים ריבוא ותנן לקמן (דף טו. טז.) עיר של יחיד מערבין את כולה היינו של יחיד שאינה דומה לרובא מדבר של ששים ריבוא: משום א"ר דבי תורי. שזה עמוקה היתה בין שכונה לשכונה ושם היו מניחין גרעין תמרים לאכול שאוריים והעיר אין לה חומה ומנפאות של (בית) [בתי] השכונות מפולשים

מערב לבולה פחווא עריסתיא. פ"י רש"י לא המיר לערב כולה יחד אע"פ שהיתה עיר קטנה ותנן לקמן (ט) עיר של יחיד מערבין את כולה וקשוא דכ"פ כיצד מערבין (לקמן דף ט. ט.) אמרינן דשל רבים הוא דקאמר רבה בר אבוח מערב לכולה מחווא עריסתיא דכל חד חד הוא שור למחריה ועיר של יחיד לא עבי שור אס לא שהיתה של רבים קודם אלא ודאי של רבים היתה (ו) ולעיל (ו): נמי משמע שהיתה של רבים גבי אבולי דמחוא דלמיר אילמלא דלתומי' ועלוות בלילה היו חייב עליה משום רה"ר משמע דהו שם פ' כרוא מ"מ א' לאו משום פ"י עיר של תורי היו יכולין לערב כל העיר יחד והו משעיר' ל' דיונין ל' יהודה או שלג חזירות ל' שמעון: דב"י תורי. פירש הקונטרס דמחוא עיר שאין לה חומה ועשו מחיה כדכתיב מנפאות לכל ג' לשמור גרעינן ולא חשיב מחיה להטקף המנפאות ולא עשו כל העיר כחמה לפי שהיה קנה עשירי לא עשה עריסתיא משום (ז) פירא דבי תורי והא פירא דבי תורי כמחיצה העשויה לנחה דכתיב פירא עליהו ריש גלותא י' חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: א"ר אלעאי שמעתי מר"א ואפי' בית בור: מתניתין דלא כתבניה דתניא חנניה אומר ואפילו היא ארבעים סאה כאסטרטיא של מלך א"ר יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו שנאמר (י) ויהי ישעיהו לא יצא (א) חצר התיבתה כתיב העיר וקרנין גזיל מכלא לאיסטרטיא של מלך שהיו כעירות בינוניות הויין בית בור ומ"ס מ' סאה הויין וישעיהו מאי בעי התם אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מלמד שחלה חוקתו והלך ישעיהו והושב ישיבה על פתחו מכאן לת"ח שחלה שמושיבין ישיבה על פתחו ולא מילתא היא דילמא אתי לאיגרוי ביה ששון: וכן שמעתי הימנו אנשי חצר ששכח אחד ולא עירב ביתו אסור: והתנן ביתו אסור להוציא ולהכניס לו ולהן אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת לא קשיא הא

להלן שכונה שכונה והיו כחריץ צפון ב' חזירות לאמרין לקמן (דף עח. ט.) מערבין שמים ואין מערבין אחת והכל (ג) נלח משמע כפירא אלא משום דהויה מחיה עשויה לנחה: והתנן ביתו אסור לו ויהוה. וליכא למימר דמתניין דמבטל כדדיא רשות ביתו דאס כן מאי לא מלכתי לו חצר א' נמי משמע ליה דמתניין איירי אפילו כספס: ולא

הלך שכונה שכונה והיו כחריץ צפון ב' חזירות לאמרין לקמן (דף עח. ט.) מערבין שמים ואין מערבין אחת והכל (ג) נלח משמע כפירא אלא משום דהויה מחיה עשויה לנחה: והתנן ביתו אסור לו ויהוה. וליכא למימר דמתניין דמבטל כדדיא רשות ביתו דאס כן מאי לא מלכתי לו חצר א' נמי משמע ליה דמתניין איירי אפילו כספס: ולא

א' ג' רבתי היא לסיק נמ'... דלן חתכסא היא שפיק... ולבסוף חוקתה שיהו... שהוקפה ולבסוף יבנה וכו'... (ג) נראה דלפן ג' אלא... לנעשיתא ע"י חזית אלו... למחצית החוץ וכל לקמן... פירא דבי תורי. וכן ענין... (ז) נראה דג' אלא... מחילה עשויה לנחה.